

РЕШЕНИЕ

№ 35005

гр. София, 11.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 11.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разглежда дело номер **4659** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно- осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по повод на жалба с вх. № 11044 от 05.05.2025. по описа на Административен съд – София град и вх. № Ж-22-299#2 от 30.04.2025 г. по описа на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С. (ТД на НАП), подадена от Г. И. П., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес]0 срещу Решение № ПИ–119 от 22.04.2025 г., издадено от директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата й с вх. № Ж-22-299 от 07.04.2025 г. по описа на ТД на НАП – С., срещу Постановление изх. № С250022-022-0011776 от 06.02.2025 г. за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ), издадено от Д. Н., на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“, ТД на НАП – С., без уважение, като неоснователна. С жалбата се моли съдът да отмени оспореното решение на директора на ТД на НАП и потвърденото с него ПНОМ като необосновано, немотивирано, постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон. Твърди се, че е налице разлика в размера на данъчната оценка, посочена в Удостоверение за данъчна оценка по чл. 264, ал.1 ДОПК към 31.12.2022 г. – 2 517,60 лв. и с Удостоверение с изх. № [ЕГН] от 10.04.2025 г. в размер на 2513,80 лв. към 31.12.2025 г. Инвокират се съображения, че ПНОМ не съдържа всички посочени в чл. 196, ал.1 ДОПК реквизити, а именно: 1. В Постановлението липсват наименованието на акта, номера и дата на издаването му; 2. Не съдържа фактическите и свързаните с тях правни основания за издаването му; 3. Липсата на мотиви за налагане на възбрана върху недвижими имоти – земя и сграда; 4. Не е посочено как е формиран общия размер на публичното задължение и лихвите, отделно от актовете, от които произтичат и органите, които са ги издали. Не на последно място се

акцентираща, че в постановлението не е посочена актуална за 2025 г. данъчна оценка на имота. Посочено е, че в периода от 2017 г. до 2025 г. данъчната оценка е нараснала и не съответства на вписаното в постановлението. В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, не се явява, представлява се от адв. И., който поддържа жалбата и предлага да се уважи. Депозира писмено становище и претендира разноски в размер на 5,11 евро – внесена държавна такса по делото.

Ответникът – директорът на ТД на НАП - С., редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. Ф., която оспорва жалбата, предлага да се отхвърли като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Постановление с изх. №С250022-023-0011776 от 07.04.2025 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, е издадено от Д. Н. – главен публичен изпълнител, Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., във връзка с мотивирано Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ №Р-2222-17250-01005-039-002 от 12.12.2025 г., след преценка, че ще се затрудни събирането на установеното и изискуемо вземане по изпълнително дело №[ЕИК]/2016 г. по описа на същата дирекция в размер на 22779,09 лв., в това число лихва 9365,31 лв., главница – 13410,78 лв.

Посоченото изпълнително производство е образувано изпълнително дело №160146469/2016 г. срещу Г. П., за принудително събиране на установени и изискуеми публични задължения в размер общо на 2 776,09 лв. към 06.02.2025 г. задължения. На жалбоподателя е изпратено Съобщение за доброволно изпълнение № С170022-048-0057724 от 28.04.2017 г.

С Разпореждане за присъединяване изх. № С200022-105-0135267 от 24.04.2020 г., в производството по принудително изпълнение са присъединени вземанията на НАП, които са подробно описани в самото разпореждане.

С Разпореждане изх. № С200022-105-0175358 от 18.05.2020 г., в производството по принудително изпълнение е присъединено вземане на НАП за ДОО – декларация 6 за периода 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г. в размер на 1235,91 лв., от които главница – 1229,76 лв. и лихва – 6,15 лв.; Здравно осигуряване, декларация образец 6 за периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г. в общ размер – 540,29 лв., от които главница – 537,60 лв. и лихва – 2,69 лв. и Универсален пенсионен фонд, декларация образец 6 за периода от 01.01.2019 г. – 31.12.2019 г. в общ размер – 337,69 лв., от които 336,00 лв. и лихва – 1,68 лв.

С Разпореждане изх. №С210022-105-0147336/25.05.2021 г., в производството по принудително изпълнение е присъединено вземане на НАП за ДОО – декларация 6 за периода 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. в размер на 1347,00 лв., от които главница – 1339,56 лв. и лихва – 7,4 лв.; Здравно осигуряване, декларация образец 6 за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. в общ размер – 588,85 лв., от които главница – 585,60 лв. и лихва – 3,25 лв. и Универсален пенсионен фонд, декларация образец 6 за периода от 01.01.2020 г. – 31.12.2020 г. в общ размер – 368,03 лв., от които 366,00 лв. и лихва – 2,03 лв.

С Разпореждане изх. № С220022-105-0208463 от 06.06.2022 г., в производството по принудително изпълнение е присъединено вземане на НАП за ДОО – декларация 6 за периода 01.01.2021 г. до 31.12.2021 г. в размер на 502,13 лв., от които главница – 497,43 лв. и лихва – 4,70 лв.; Здравно осигуряване, декларация образец 6 за периода от 01.01.2021 г. до 31.12.2021 г. в общ размер – 591,72 лв., от които главница – 586,18 лв. и лихва – 5,54 лв. и Универсален пенсионен фонд, декларация образец 6 за периода от 01.01.2021 г. – 31.12.2021 г. в общ размер – 137,19 лв., от които 135,91 лв. и лихва – 1,28 лв.

Тъй като от длъжника не са предприети действия по погасяване на задълженията, с Постановление изх. № С250022-022-0011776 от 06.02.2025 г. е наложена възбрана върху 1/2 идеална част от земя и сграда, поземлен имот, УПИ Х-144, площ по документи 2165 кв. м., ведно с построените в него жилищна сграда с площ 145 кв. м., жилищна сграда - лятна кухня 25 кв. м., находящ се в [населено място], [община], област П., [улица], с граници от две страни - улици, УПИ XI и УПИ XI, придобит с Нотариален акт № 70, том 9, рег. № 6250, дело № 1269/2017 г., с данъчна оценка 2513,75 лева за съответната част.

ПНПОМ е връчено на оспорващата и същата в срока по чл. 197, ал. 1, изр. 1 ДОПК го е обжалвала пред директора на ТД на НАП – С., който в законоустановения 14 – дневен срок се е произнесъл с решение № ПИ-119 от 22.04.2025 г., с което жалбата е оставена без уважение като неоснователна.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата, административната преписка и допълнителни ангажираните писмени документи от страните.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалваното решение, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган по чл. 200 от ДОПК, в кръга на правомощията му, определени в разпоредбата на чл. 167 от ДОПК, в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити.

Съгласно чл. 195, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК обезпечение се налага по отношение на установени и изискуеми публични вземания, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни тяхното събиране. Целта на обезпечителното производство е да гарантира изпълнението на публичните задължения като се отдели и предназначи определен актив от имуществото на длъжника, по отношение на който последният губи право да се разпорежда и който би могъл да послужи за принудително удовлетворяване на вземанията на държавата. По този начин законодателят защитава интереса на фиска и гарантира, че държавата ще може да събере установеното публично задължение с лихвите, до окончателното му погасяване. В рамките на производството по издаване на ПНОМ, публичният изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания и същият има правомощието да наложи обезпечителни мерки.

Съгласно чл. 197, ал. 3 ДОПК Съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5.

Законодателят е посочил в чл. 121, ал.1 ДОПК, че в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Алинея 5 на чл. 197 ДОПК изрично предвижда, че в случаите на уведомяване по реда на чл. 77, ал. 1 и чл. 78, ал. 1, когато от данъчно-осигурителната сметка на лицето, от търговската му и счетоводната документация или от други налични данни може да се направи извод, че лицето

дължи данъци или задължителни осигурителни вноски, публичният изпълнител може да наложи обезпечителни мерки върху имуществото му въз основа на мотивирано искане от орган по приходите.

В чл. 195 ДОПК, е визиран общ принцип, че на обезпечение подлежат установени и изискуеми публични вземания-подлежащи на обезпечение публични вземания. Обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено, като обезпечението се налага с постановление на публичния изпълнител, по искане на органа, издал акта за установяване на публичното вземане или когато не е наложено обезпечение или наложеното обезпечение не е достатъчно, след получаване на изпълнителното основание, а длъжникът не се уведомява за искането за обезпечение.

Съгласно чл. 197, ал. 3 ДОПК, съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5.

Член 208, ал.1 ДОПК урежда изчерпателно предпоставките, при които публичният изпълнител служебно или по искане на длъжника отменя допуснатото обезпечение: 1/ при погасяване на публичното задължение; 2/ когато актът, с който е установено публичното вземане, бъде обявен за нищожен, обезсилен или отменен по установения ред; 3/ когато актът за установяване на задължението бъде изменен с решение на по-горестоящия орган или от съда и при предприетото принудително изпълнение е събрана сума, равна или надхвърляща сумата на задължението съгласно изменението, в който случай публичният изпълнител разпорежда връщането на надвнесената сума до размера, определен в решението за изменение, след което прекратява производството; 4/ при съществена несъразмерност на наложените обезпечителни мерки с размера на публичното вземане /в този случай отмяната на обезпечението се извършва само по служебен почин на публичния изпълнител/.

В случая искането за отмяна на обезпечителната мярка не почива на нито едно от изчерпателно уредените в закона основания.

В конкретния случай предпоставките, обуславящи налагане на обезпечителните мерки, са съобразени от публичния изпълнител. Същият е извършил преценка на въпросните обстоятелства, и като е взел предвид очаквания размер на публичните задължения и наличните активи на длъжника, е формирал обоснован извод за наличие на условията на чл. 121, ал. 1 от ДОПК.

Публичният изпълнител е направил проучване на имущественото състояние на лицето, което се потвърждава и от посочените факти в мотивите на постановлението. Последното не е бланкетно или немотивирано, тъй като публичният изпълнител е анализирал наличната информация, както и информацията от публичните регистри и регистрите, достъпни за служителите на НАП.

Съгласно разпоредбата на чл. 178, ал. 1 от ДОПК публичните задължения, каквито са и задълженията в настоящия случай, се изпълняват доброволно. От данните по административната преписка е видно, че от жалбоподателя не са предприети действия по погасяване на задълженията, а при условие, че лицето не изпълни доброволно задължението си в законоустановения срок, то се събира принудително. Настоящия случай е именно такъв, предвид което публичният изпълнител е пристъпил към обезпечаване на вземането, с цел да съхрани имуществото на длъжника в неговия патримониум, като му отнеме възможността да се разпорежда с активите си и по този начин да гарантира събирането на публичните вземания.

Неоснователни са твърденията на жалбоподателя за липса на актуална данъчна оценка. В

оспорвания акт е посочена данъчна оценка на недвижимия имот в размер на 2513,75 лева за съответната част, тъй като имота е съсобствен. Видно от Удостоверение за данъчна оценка по чл. 264, ал. 1 от ДОПК с изх. №6502032462 от 11.07.2022 г., данъчната оценка към 31.12.2022 г. е в размер на 2 517,60 лв., а според Удостоверение с изх. №6502041924 от 10.04.2025 г. размерът на данъчната оценка е 2513,08 лв., към 31.12.2025 г. Предвид горно, изискванията на чл. 195, ал. 6, т. 1, предл. първо ДОПК, обезпеченията се извършват до данъчна оценка, определена съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ), за недвижими имоти, са спазени. По данни на ИС „Събиране“ на НАП задължението по изпълнително дело №[ЕИК]/2016 г. е в общ размер 21 475.15 лв. /двадесет и една хиляди четиристотин седемдесет и пет лева и петнадесет стотинки/, към 15.04.2025 г., което означава, че в случая размерът на обезпечението не надхвърля размера на публичните вземания, т. е. спазени са изискванията и на чл. 195, ал. 7 от ДОПК.

Съдът не споделя и останалите доводи, изложени в жалбата, тъй като същите са неоснователни и неподкрепени с доказателства. По отношение на поканата за доброволно изпълнение доводите са неоснователни, тъй като в случая е налице образувано изпълнително производство, към което са присъединени последващи публични задължения, които в случая касаят осигурителните задължения на оспорващата. Още повече, че при висящо изпълнително производство, жалбоподателят има реалната възможност да заплати осигурителните си задължения, които са определение на базата на подадена декларация, обр. 6.

При съобразяване на тези аргументи, съдът намира, че с обжалваното решение директорът на ТД на НАП – С., действащ като контролен административен орган, законосъобразно е оставил без уважение жалбата срещу Постановление изх. № С250022-022-0011776 от 06.02.2025 г. за налагане на обезпечителни мерки, поради което жалбата на Г. И. П. следва да се отхвърли.

При този изход на делото на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение на основание §2 от ДОПК вр. чл. 144 от АПК, вр. чл. 78, ал.8 от ГПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24, изр. 2 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 130,00 лв./66,47 евро.

Воден от гореизложеното, Административен съд – София град, III – то отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. И. П. срещу Решение № ПИ–119 от 22.04.2025 г., издадено от директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата й с вх. № Ж-22-299 от 07.04.2025 г. по описа на ТД на НАП – С., срещу Постановление изх. № С250022-022-0011776 от 06.02.2025 г. за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ), издадено от Д. Н., на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“, ТД на НАП – С., като неоснователна.

ОСЪЖДА Г. И. П., ЕГН [ЕГН] да заплати на Национална агенция за приходите, разноски за настоящото производство в размер на 66,47 (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем цента) евро.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ:

